

Sygn. akt. III RC 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Szubinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Grażyna Stankiewicz – Salińska

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Marika Helak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2016 r., w S.

przy udziale -/-

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko A. R.

o obniżenie alimentów

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1200 zł /jeden tysiąc dwieście złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu

/Grażyna Stankiewicz - Salińska/

Sygn. akt III RC 210/15

UZASADNIENIE

Powód M. R. wniósł o uchylenie renty alimentacyjnej na rzecz pozwanej A. R. w kwocie 1.300 zł (tysiąc trzysta złotych) zmieniając żądanie na rozprawie – domagając się obniżenia alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że po wydaniu orzeczenia nastąpiło pogorszenie sytuacji zobowiązanego do alimentów i w konsekwencji powstał stan niemożności łożenia alimentów na rzecz byłej żony. Powód w trakcie trwania małżeństwa jak i przez większość procesu rozwodowego pracował w Holandii. Uzyskiwane wtedy dochody wpłynęły na wysokość alimentów. Obecnie powód przebywa na terenie Polski, gdzie początkowo zarejestrował się w urzędzie pracy a następnie rozwinął działalność gospodarczą, polegającą na wykonywaniu transportu drogowego. Powód podniósł, iż prowadzona działalność okazała się przedsięwzięciem nierentownym, generowała wysokie koszty. Ponadto pogorszeniu uległ stan zdrowia powoda. Dwukrotnie poddawał się operacji wycięcia żyłaków prawej kończyny dolnej oraz przeszedł operację wycięcia prawej żyły odpiszczelowej. Powód korzystał z pomocy psychologa, jednakże z uwagi na kosztowność terapii zmuszony był z niej zrezygnować. Powód ma liczne zadłużenia, a problemy zdrowotne uniemożliwiają mu prawidłowe wykonywanie pracy. Zmieniła się natomiast sytuacja pozwanej, albowiem pomimo wskazania przez nią w toku rozprawy rozwodowej, iż zmuszona jest poddać się operacji ratującej jej życie, do dnia dzisiejszego nie poddała się jej. Zwiększyły się jej zarobki z powodu wykonywania pracy codziennie w dni robocze.

Pozwana podniosła zarzut niewłaściwości sądu. W piśmie tym wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podała, że przedmiotowy pozew jest próbą uniknięcia płacenia alimentów. Powód nieprawdziwie podaje

informacje, że jego firma przynosi straty. Pozwana wskazuje, że stan zdrowia powoda nie stanowi przeszkody do wykonywania pracy na stanowisku jakie zajmował w Holandii. Powód unika alimentacji na rzecz pozwanej i dlatego zrezygnował z pracy w Holandii, a teraz nieprawdziwie wykazuje złą sytuację materialną. Powód nie wywiązuje się z płacenia zasądzonych alimentów. W uzasadnieniu wniosków dowodowych złożonych przez pozwaną dodatkowo wskazała, że to jej sytuacja uległa zmianie. Zmuszona była do powrotu do kraju, a w związku z pogarszającym się stanem zdrowia, nie ma perspektyw na dobrą pracę. Rozwód pogorszył jej sytuację życiową.

Sąd ustalił i zaważył, co następuje

Powód M. R. i A. R. są po rozwodzie. Rozwód orzeczono dnia 22 maja 2014 r. wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy (dow. k. 389 akt XC 571/13). W wyroku rozwodowym zasądzono alimenty na rzecz A. R. w kwocie 700 zł miesięcznie. Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 22 maja 2014 r. i zwiększył kwotę obowiązku alimentacyjnego z 700 zł miesięcznie do kwoty 1300 zł miesięcznie (dow. k.518).

Rozwód nastąpił z winy powoda. Po rozwodzie powód nie zawarł związku małżeńskiego, żyje w związku konkubenckim. Z tego związku w dniu (...) urodziło mu się dziecko (dow. k. 380). Powód 08.01.2014 r. – w trakcie trwania rozwodu złożył wypowiedzenie stosunku pracy z dwumiesięcznym wyprzedzeniem i w dniu 31.03.2014 r. zakończył pracę w firmie holenderskiej, gdzie zarabiał ok. 1300 euro miesięcznie (dow. k. 19-20). Powód po rozwiązaniu stosunku pracy na stałe wrócił do kraju. W Holandii nadal przebywa jego brat z rodziną, do pracy okresowej wyjeżdża również jego matka. Powód ma możliwość ponownie wyjazdu w celach zarobkowych do Holandii, ale chce pozostać w Polsce razem ze swoją nową rodziną (dow. k. 375). Po powrocie do kraju od kwietnia do października 2014 roku był zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku (dow. k.16). Z początkiem października 2014 r. powód rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu transportu drogowego (k. 345).

Powód zeznał, że założona działalność nie przynosi mu dochodu, a w okresie od 01.01.2015 r. do 31.05.2015 r. jego dochód wyniósł 811,79 zł (dow. k. 11). Wskazał, że w tym okresie pogorszył się jego stan zdrowia, co znacząco wpłynęło na jego zarobki. 15 maja 2015 r. powód przeszedł drugą operację żyłaków, która uniemożliwiła mu wykonywanie pracy w transporcie (dow. k. 21-27, k. 29 akt). Po operacji przebywał na zasiłku chorobowym. Zeznając na rozprawie nie potrafił określić jakie obecnie osiąga dochody z prowadzonej działalności (dow. k. 382v akt). W swojej firmie zatrudnił pracownika, który go okradł przez co poniósł straty w kwocie 12500 zł (dow. k. 350). Obecnie zatrudnia jednego pracownika, któremu płaci 1850 zł brutto miesięcznie (dowód k. 383 akt). W październiku 2015 r. powód zawiązał z (...) spółkę cywilną (...) M. R. K. W. z siedzibą w B., w której posiada 30% udziałów w zyskach. Prowadzi również warsztat do naprawy samochodów. W internecie można uzyskać informacje o jego działalności, gdzie widnieje, jako właściciel jednej firmy i prezes drugiej (dow. zeznania świadka A. K. k. 363-365). W związku z prowadzoną działalnością z K. W. zakupił dwa samochody dostawcze. Na zakup samochodów nie zaciągnął kredytów. Trzeci samochód powód kupił wcześniej w związku z prowadzoną działalnością za kwotę około 11 tysięcy złotych. Pieniądze na zakup pożyczył od swojej matki. Przyjeżdżając do miejsca zamieszkania swojej matki przyjeżdża różnymi markami samochodów osobowych (dow. zeznania świadka A. K. k. 363-365, zeznania pozwanej k. 384). Powód wskazał, że nie posiada samochodu osobowego, użytkuje samochód swojej konkubiny (dow. k. 377 akt).

Powód podał, iż jego zarobki są zróżnicowane wynoszą około 1500-1700 zł. miesięcznie Wraz z współnikiem szukają nowych zleceniodawców i pracowników. Jest w stanie zapłacić nowemu pracownikowi nawet i 2500 zł miesięcznie (dowód k. 376). W sierpniu 2015 r. powód wyprowadził się z domu wspólnego, w którym zamieszkiwał razem z byłą żoną. Zamieszkał u swojej matki, której dom znajduje się na tej samej działce, co wspólny dom byłych małżonków. Powód następnie przeprowadził się do S., gdzie wynajmuje mieszkanie wraz z kolegą. Poności opłaty za mieszkanie ok. 600 zł miesięcznie. Powód planuje wspólne zamieszkanie wraz ze swoją konkubiną i ich dzieckiem (dowód. 383 akt).

Powód nie ponosi kosztów utrzymania wspólnego domu, w którym aktualnie zamieszkuje tylko pozwana (dow. k. 377v akt). Powód tylko raz w 2014 r. zapłacił podatek od nieruchomości i jeden rachunek za prąd. Powód ma zadłużenia u swojego wspólnika K. W. około 12 tys. zł (dow. zeznania powoda k. 375-377).

Finansową pomoc uzyskuje od swojej matki U. R.. Świadek U. R. zeznała, że świadczy ona jemu pomoc bezzwrotną. Pomaga zarówno jednemu jak i drugiemu synowi. Powód jest upoważniony do jej konta (dow. zeznania świadka U. R. k. 362).

Pozwana A. R. po rozwodzie nie zawarła nowego związku małżeńskiego, nie żyje w konkubinacie. Pozwana przed rozwodem pracowała wraz ze swoim byłym mężem w Holandii. Powód poinformował pozwaną o podjęciu decyzji o rozwodzie, domagał się opuszczenia przez nią wspólnie zajmowanego mieszkania w Holandii. W efekcie pozwana zrezygnowała z pracy w Holandii i wróciła do kraju, do wspólnego domu powoda i pozwanej. W wyniku stresu związanego z rozwodem pozwana korzysta z pomocy psychologa i psychiatry z uwagi na zaburzenia adaptacyjne, problemy ze snem. Pozwana mimo młodego wieku zмага się z licznymi chorobami. Już w wieku dziecięcym miała stwierdzoną astmę oskrzelową i nadal na nią choruje (dow. k. 384 akt). W wieku 16 lat zdiagnozowano u niej torbiel na jajniku. W 1992 r. przeszła pierwszą operację związaną z guzem na jajniku. W wyniku komplikacji pozwana doznała zapalenia otrzewnej. W listopadzie 1992 r. przeszła kolejną operację, torbiele nawracały i poddana była kolejnym zabiegom operacyjnym, laparoskopowym i leczeniu hormonalnemu. Cierpi ponadto na zarzucanie żołądkowo-przełykowe (tzw. refluks), oraz ma przepuklinę przełyku (dow. K- 384 i 384 v akt). R. oraz przepuklina przełyku zostały stwierdzone po rozwodzie (dow. K- 384 akt). Przepuklina przełyku wiąże się dla pozwanej z koniecznością stosowania odpowiedniej diety. Miesięczny koszt takiej diety to około 800 zł. (dow. K- 389v akt). Wysoki koszt specjalnych posiłków powoduje, że pozwana nie korzysta z diety, ogranicza się jedynie do produktów, które są tańsze (dow. K- 389v akt). Niestosowanie się do diety w pełni powoduje u pozwanej silne bóle. W ostatnim czasie nasiliły się u pozwanej problemy z biodrem i kręgosłupem (zespół szyjno-czaszkowy) - dow. k- 384 akt. Schorzenia pozwanej wymagają oprócz diety systematycznej pomocy lekarzy specjalistów (dow. k. 140-201). Pozwana posiada zaświadczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim do dnia 31.08.2017r. (dow. k. 379). Obecnie u pozwanej stwierdzono torbiel na jajniku w wielkości 9 cm. Kolejna operacja polegająca na ponownym otwarciu brzucha może dla niej zakończyć się założeniem stomii. Koszt zakupu leków wynosi kwotę od 300 do 500 zł (dow. k. 384 akt). Jednak pozwana zmuszona jest korzystać z tańszych zamienników leków (dow. K- 384 i 384 v akt).

Od chwili rozwodu A. R. pozostaje pod opieką lekarza psychiatry, psychologa, zмага się z osamotnieniem, stresem, brakiem pewności siebie, zachwianiem równowagi psychofizycznej (dow. K- 201 akt). Okresowo towarzyszą jej stany depresyjne (dow. k. 201). Była sytuacja, że pozwana leżąc na podłodze zadzwoniła do koleżanki A. K., ponieważ miała tak silny ból, że nie mogła sama skorzystać z toalety (zeznania świadka A. K. k. 364v akt). Świadek J. G. zeznała, że pozwana często źle się czuje, wtedy świadek do niej przyjeżdża. Świadek ma świadomość problemów zdrowotnych pozwanej. Stara się z nią spędzać czas, ponieważ często pozwana dzwoni z płaczem, że sobie nie radzi. Czasami z tego powodu nie jest w stanie iść do pracy. (dow. k. 365 i 365v akt). Sytuacja finansowa pozwanej jest bardzo zła i stan zdrowia nie pozwala jej na podjęcie stałej pracy (dowód - zeznania J. G. k. 365 i 365v). Pozwana pracuje jedynie na umowę zlecenia i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie 300 zł brutto. Pozwana pracuje w sklepie (...) wówczas kiedy czuje się dobrze (dow. zeznania pozwanej k.383-385, k. 389-390). Świadek G. B. zeznała, że zatrudniła pozwaną, ponieważ ta pracowała u niej przed wyjazdem do Holandii i była dobrym pracownikiem oraz wie jaki jest stan zdrowia pozwanej. G. B. nie miała potrzeby zatrudniać pracownika, ale z uwagi na zły stan zdrowia także i psychiczny pozwanej postanowiła jej pomóc poprzez mobilizację do przyjścia do pracy i umożliwienie kontaktu z ludźmi (dow. k. 373-374 akt). Pozwana pracuje obsługując kasę, nie może dźwigać (dow. zeznania świadka G. B. k. 373). Pozwana pożycza pieniądze od męża swojej pracodawczyni (dow. zeznania G. B. k. 374). Pomoc uzyskuje także od koleżanek, które zabierają pozwaną na zakupy, wykupują leki, zapraszają na obiady. Świadek A. K. zna sytuację pozwanej. Są przyjaciółkami od ponad 10 lat. Świadek sama jest w trudnej sytuacji finansowej, z zawodu jest fryzjerką i nieodpłatnie czesze pozwaną, czasami zaprasza ją na obiady (dow. zeznania świadka A. K. k- 363 v do k- 365 akt). Były sytuacje, że na zakupach w towarzystwie pozwanej świadek kupiła jej kilka produktów. Pozwana pożycza pieniądze od matki A. K., pieniądze pożycza na leki w kwotach 200-300zł, pieniądze zawsze oddaje (dow. zeznania świadka A. K. - k-

364 akt). Sytuacja finansowa pozwanej po rozwodzie jest trudna (dow. zeznania świadka A. K. k. 363-365). Pomoc finansową pozwana uzyskuje także od J. G., z którą się przyjaźni. Świadek pożyczka jej kwoty około 200 zł. Świadek wie, że pożyczone pieniądze pozwana przeznacza przede wszystkim na jedzenie, stąd czasami zabiera ją na obiady (dow. zeznania J. G. k. 365-366). Dużą pomoc finansową daje pozwanej jej dziadek. Czasami wykupuje jej recepty, ale nie jest to regularne (dow. zeznania świadka J. G. k. 365). Pozwana korzysta z pomocy dziadka również w ten sposób, że robiąc mu zakupy, również kupuje niezbędne produkty dla siebie (dow. zeznania pozwanej k. 389-390). Świadek J. P. zeznała, że ciotka-pozwana nie ma pieniędzy na rachunki, leki. Zeznała, że pozwana zawsze była chorowita, ale ostatnio wszystko się nasila (dow. zeznania świadka J. P. k. 375). Powód sam przyznał, że była żona choruje od 16 roku życia i jej stan zdrowia ulega pogorszeniu (dow. zeznania pozwanego k. 377).

Pozwana mieszka w domu stron, użytkuje jego niewielką część. Część mieszkalna do dyspozycji pozwanej wynosi 36m². Dom jest niewykończony i wymaga remontu, ostatni remont był 15 lat temu. Pozwana nie ma środków na przeprowadzenie niezbędnych inwestycji. Nie posiada też funduszy na bieżące utrzymanie domu, w którym zamontowany jest piec na olej, który wymaga zainwestowania jednorazowo kwoty 2000 zł w sezonie grzewczym (dow. zeznania pozwanej k. 389-390 akt). Pozwana mieszka w pomieszczeniu, które miało być pomieszczeniem socjalnym w domu (dowód zeznania świadka A. K. k. 363 v akt). Na niewielkiej powierzchni znajduje się kuchnia, sypialnia, łazienka i ubikacja, a pozostałe pomieszczenia nie są użytkowe. Pomieszczenia zajmowane przez pozwaną to wysoka piwnica, a jest jeszcze parter i piętro, gdzie są dwa pokoje zamknięte przez powoda. Garaż również jest zamknięty przez powoda. Warunki mieszkaniowe są bardzo trudne. Była sytuacja, że wybiło szambo, wszystko było zalane, pomogli jej sąsiedzi (dow. zeznania świadka A. K. k. 363-365, zeznania świadka G. B. k.374-375 akt). Wszystko niszczyło z powodu braku remontu (dow. zeznania świadka J. P. k. 375). Pozwana nie ma możliwości zmiany miejsca zamieszkania albowiem nie stać jej na wynajem. Pozwana jest właścicielem mieszkania w B., które dostała od swojego dziadka. Mieszkanie stało się jej własnością jeszcze przed orzeczeniem rozwodu (dow. k. 390 akt). Nie może zamieszkać w tym mieszkaniu, ponieważ jest to mieszkanie składające się z pokoju z wnęką i kuchni. W całości użytkowane jest przez dziadka (dow. zeznania pozwanej k. 389-390).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, zeznania świadków, akta X C 571/13 oraz dowód z przesłuchania stron. Dokumentom tym sąd dał wiarę, zostały one sporządzone w przepisanej formie przez kompetentne organy w zakresie swojego działania. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności, stanowiły zatem dowód tego co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków albowiem w całości odzwierciedlały sytuację zdrowotną i majątkową stron. Sąd także w większości podzielił zeznania powoda, nie dając jednak wiary jego sytuacji materialnej. Powód zeznał, że jego zarobki nie są wysokie oraz że posiada wysokie zadłużenia, które uniemożliwiają mu regularne zaspokajanie obowiązku alimentacyjnego. Zeznania w tej treści były dla sądu mało wiarygodne. Powód próbował przedstawić swoją sytuację majątkową w sposób niekorzystny, odmiennie niż wskazuje na to zebrany w sprawie materiał dowodowy. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom pozwanej. Zeznania jej były spójne i konsekwentne, potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Art. 138 k.r.i.o. stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami.

Sąd uznał, że brak jest podstaw do obniżenia alimentów na rzecz pozwanej, a możliwości zarobkowe i majątkowe powoda pozwalają mu nałożenie alimentów w kwocie 1300 zł miesięcznie. Od chwili orzeczenia rozwodu jego sytuacja materialna uległa zmianie, ale zdaniem Sądu uległa polepszeniu. Powód po rozwodzie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej zajmującej się transportem. (...) spółkę cywilną zajmującą się także transportem i mechaniką pojazdową. Posiada w spółce 30 % udziałów. Prowadzi również warsztat do naprawy samochodów. Powód jest w posiadaniu trzech samochodów dostawczych, które zakupił nie zaciągając na ich zakup żadnych kredytów. Powód nie jest w stanie określić swoich dochodów twierdząc, że spółka przynosi dochody nieregularnie, a jego działalność nie przynosi dochodów wcale. Spółka powoda rozwija się, za uzyskaną dotacją w kwocie 16 tys. zł zakupił

sprzęt wulkanizacyjny. Spółka zatrudnia dwóch pracowników, a powód szuka nowych pracowników fachowców, którym gotów jest płacić nawet 2500 zł miesięcznie. Powodowi po rozwodzie urodziło się w tym roku dziecko, ale nie jest to taka sytuacja, która powodowałaby obniżenie alimentów na rzecz pozwanej. Powód zakładając rodzinę wiedział, że ma obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony i musi liczyć się z tym, że do czasu kiedy ten obowiązek nie wygaśnie jest zobowiązany alimenty na rzecz byłej żony płacić. Powód ma także możliwość powrotu do Holandii, gdzie przebywa jego brat z żoną, wyjeżdża jego matka oraz gdzie posiada przyjaciół i znajomych i ma możliwość podjęcia tam pracy zarobkowej. M. R. twierdzi, że wynajmuje mieszkanie w S. wraz ze swoim kolegą. Zdaniem Sądu powód nie jest w tym zakresie wiarygodny albowiem, żyje w konkubinacie, w tym roku urodziło mu się dziecko, jest zatem mało prawdopodobne, że mieszkanie wynajmuje z kolegą. Powód sam wskazał, że szukają z konkubina tańszego mieszkania, co sugeruje, że już wspólnie zamieszkują. Sytuacja materialna i majątkowa powoda jest wystarczająca do wypełniania obowiązku alimentacyjnego. Powód ma wykształcenie zawodowe w kierunku elektromechanika samochodowego. Jest osobą młodą i nie zmagą się z przewlekłymi czy poważnymi chorobami, które w istotny sposób wpłynęłyby na jego życie zawodowe.

Sytuacja materialna pozwanej A. R. od chwili orzeczenia rozvodu uległa pogorszeniu. Jej stan zdrowia pogarsza się, nie ma możliwości podjęcie lepiej płatnej pracy zarobkowej, a koszty leczenia ulegają zwiększeniu. Dochód który osiąga pozwana to kwota ok. 300 zł brutto oraz alimenty, które jest zobowiązany płacić jej były mąż. Powód nie płaci zasądzonych alimentów w wysokości 1300 zł. miesięcznie przesyłając pozwanej alimenty w różnych kwotach, przeważnie są to kwoty 400-500 zł. Powoduje to, że pozwana zaciąga długi, aby zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby. Obniżenie alimentów na rzecz pozwanej do kwoty 500 zł. miesięcznie spowodowałoby, że pozwana znalazłaby się w niedostatku. To powód został uznany wyłącznie winnym rozkładu pożycia małżeńskiego i pozwana ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia niż tylko zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb. Zdaniem sądu jej obecna sytuacja materialna jest bardzo ciężka. Brak po stronie pozwanej z powodu choroby większych możliwości zarobkowych (o której to chorobie powód wiedział zawierając z pozwaną związek małżeński), pogorszenie się stanu zdrowia pozwanej co potwierdził sam powód na rozprawie w dniu 20 lipca 2016r., powoduje brak jakichkolwiek przesłanek do obniżenia alimentów.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę oraz treść art. a contrario 138 k.r.i.o.. sąd oddalił powództwo o obniżenie renty alimentacyjnej na rzecz pozwanej A. R.. O kosztach procesu orzeczono na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR Grażyna Stankiewicz-Salińska

S., dn. 9.12.2016r.